

ΕΤΟΣ 56ον

9 Νοεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (2893)

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η σημερινή περικοπή περιγράφει δύο θαύματα, πού ἔκανε ὁ Ἰησοῦς Χριστός μετά τή θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν καί ἀφοῦ γύρισε μέ τό πλοιάριο στήν Καπερναούμ. Πρόκειται γιά τή θεραπεία τῆς αἰμορροούσας γυναίκας καί τήν ἀνάστασην τῆς κόρης τοῦ Ἰάιερου. Τί διδάσκουν ὅμως στόν καθένα μας;

Ο Θεάνθρωπος θαυματουργεῖ, ὅταν ὁ ἀνθρωπος πιστεύει

Ἐνῷ ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν δίπλα στή θάλασσα ἀνάμεσα σ' ἓνα πλῆθος, πού τόν ὑποδέχθηκε μέ χαρά, πρῶτος τόν πλησίασε ὁ ἀρχισυνάγωγος Ἰάιειρος καί τόν παρακάλεσε γιά τήν κόρη του, πού πέθαινε. Ξεκίνησε γιά τό σπίτι τοῦ Ἰάιειρου, ἀκολουθούμενος ἀπό κόσμο πολλύ. Τότε ἀκριβῶς ἡ αἰμορροούσα βρῆκε τήν εὔκαιρία καί ἄγγιξε τήν ἄκρη τοῦ ρούχου τοῦ Ἰησοῦ. Ἀμέσως θεραπεύτηκε ἀπό τήν ἀσθένεια πού τήν ταθαιπωροῦσε.

Ἡ αἰμορροούσα, παρότι ἦταν εὔπορη, δέν τόλμησε νά καλέσει τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Ἰατρό τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων στό σπίτι της, ἀλλά οὕτε καί δημόσια προσῆλθε, γιά νά θεραπευθεῖ. «Λάθρᾳ δέ μετά πίστεως τῶν ἴματίων ἥψατο», ὑπογραμμίζει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καί συνεχίζει, πλέοντας πώς οὕτε ἀμφέβαθη, οὕτε ἀναρωτήθηκε: « Ὅταν ἀραγε θά θεραπευθῶ, δέν θά θεραπευθῶ;».

Ἡ πίστη τῆς αἰμορροούσας ὑπερβαίνει καί κατά συνέπεια ξεπερνᾷ τή πλογική της. Εἶναι ἔκφραση τῆς ψυχοσωματικῆς της ἔνδειας, πού, ἐντούτοις, ἀθέατα ἀναπαύεται κοντά σέ κάποιον Δυνατό καί Ἰσχυρό, τόν Σωτήρα Χριστό. Εἶναι τό ταπεινό βέβηλος τῆς ψυχικῆς της «φαρέτρας», πού ἀγωνίζεται νά φθάσει μέχρι τόν Κύριό της. Νά κεντρίσει τήν εύσπλαχνία Του καί νά πάθει τήν ποθούμενη θεραπεία.

Ο Ἰησοῦς Χριστός ὅχι μόνο τή θεράπευσε, ἀλλά καί «πᾶσι τήν πίστιν αὐτῆς ἐπιδείκνυται, ὡστε καί τούς ἀληθίους ζηηλῶσαι», διδάσκει καί πάλι ὁ χρυσορρή-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 41-56)

Ἡ πίστη προϋπόθεσον τῆς συναντήσεώς μας μέ τὸν Χριστό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, φῶνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· διὰτο γάρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ὁνσιει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις, ἵστροις προσανάλωσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἰσχυσεν ὑπὸ οὐδὲνός θεραπευθῆναι, προσελθούσα ὅπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ὁύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀφάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀφάμενός μου; Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἡψάτο μού τις· ἐγώ γάρ ἔγνων δύναμιν ἔξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἥλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αὐτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἴαθη παραχρῆμα. Ο δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύον εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὁτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν Διδάσκαλον. Ο δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάωντην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδός καὶ τὴν μητέρα. Ἐκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ο δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ήπαῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ο δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

μων πατέρας. Ο Θεάνθρωπος θαυματουργεῖ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος πιστεύει χωρίς μέσεις πίστης στὸ πρόσωπό Του. Ἡ πίστη τῆς αἱμορροούσας ἦταν ἀναπτερωμένη. Ἡ πίστη τῆς τίνι ἔκανε παιδί (θυγατέρα) τοῦ Θεοῦ. Καί αὕτη τίνι πίστη δείχνει ὁ Κύριος στὸν Ἰάειρο. Μ' αὐτή τὸν παροτρύνει νά πιστέψει ούσιαστικότερα σέ Ἐκεῖνον. Ἡ πίστη τῆς αἱμορροούσας εἶναι τό ἀτόφιο χρυσάφι τῆς πονεμένης τῆς ψυχῆς, πού τό καταθέτει στά πόδια τοῦ Θεοῦ της.

Πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη ζητάει ὁ Κύριος ἀπό μᾶς. Γιατί χέρια, πού ύψωθηκαν μέ πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη σὲ Ἐκεῖνον, δέν παρέμειναν ποτέ ἄδεια. Ἡ πίστη μας, ἡ ἐλπίδα μας, ἡ ἀγάπη μας, εἶναι ἡ δύναμί μας. Μ' αὐτήν ἀνοίγουμε τὸν ούρανό καὶ πάρνουμε τίνι εὐθογύια, τή χάρη καὶ τή χαρά τοῦ Κυρίου μας. Γι' αὐτό ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει πώς ἡ αἱμορροούσα δέν θεραπεύθηκε μόνο, ἀλλήλα «καί μετά τῆς ύγιείας τοῦ σώματος καὶ ἔτερα αὐτῇ δέδωκεν ἐφόδια» ὁ Σωτήρας τῆς Ἰησοῦς Χριστός.

Μετάφραση της Εύαγγελικής περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρόν, πλοπίσασε τὸν Ἰησοῦν κάποιος ἄνθρωπος, ὃνομαζόμενος Ἰάειρος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχισυνάγωγος, καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν παρακαλοῦσεν νάνθη ἐπὶ τὸ οπίτι του, διότι εἶχε μιά μοναχοκόρη, πλίκιάς περίπου δώδεκα ἑτῶν, πού ἦτο ἐτοιμοθάνατη. Ἐνῷ δέ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγαινε, ὁ κόσμος τὸν συνέθλιβε. Κάποια γυναῖκα, πού ἔπασχε ἀπό αἰμορραγίαν δώδεκα χρόνια καὶ εἶχε ἔξοδέψει δὲλπιν τὴν περιουσίαν της σέ γιατρούς καὶ δέν μπόρεσε νά θεραπευθῇ ἀπό κανένα, ἥλθε κοντά του ἀπό πίσω, ἄγγιξε τὴν ἄκρη τοῦ ἐνδύματό του καὶ ἀμέσως ἐσταμάτησε ἡ αἰμορραγία της. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ποιός μέ ἄγγιξε;». Ἐπειδή δέ ὅλοι τὸ ἡρνοῦντο, εἶπε ὁ Πέτρος καὶ ὅσοι ἦσαν μαζί του: «Διδάσκαλε, ὁ κόσμος σέ ἔχει περικυκλωμένον καὶ σέ συνθλίβει καὶ σύ λέσ, «Ποιός μέ ἄγγιξε;». Ὁ Ἰησοῦς ὅμως εἶπε, «Κάποιος μέ ἄγγιξε, διότι αἰσθάνθηκα ὅτι ἐβγῆκε δύναμις ἀπό ἐμένα». «Οταν εἶδε ἡ γυναῖκα ὅτι δέν διέφυγε τὸν προσοχήν, ἥλθε μέ τρόμον, ἔπεσε στὰ πόδια του, καὶ τοῦ εἶπε μπροστά σ' ὅλον τὸν κόσμο τὴν αἰτίαν, διά τὴν ὁποίαν τὸν ἄγγιξε καὶ πῶς ἀμέσως ἐθεραπεύθηκε. Αὐτός δέ της εἶπε, «Ἐχε Θάρρος, κόρη μου, ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε, πήγαινε εἰς εἰρήνην». Ἐνῷ ἀκόμη μιλοῦσε, ἔρχεται κάποιος ἀπό τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυνάγωγου καὶ τοῦ λέγει, «Ἡ θυγατέρα σου πέθανε, μήν ἐνοχλῆτις πλέον τὸν διδάσκαλον». Ὁ δέ Ἰησοῦς, ὅταν τὸ ἀκουσε, τοῦ εἶπε, «Μή φοβᾶσαι· μόνον πίστευε καὶ θά γίνη καλά». «Οταν ἐφθασε εἰς τὸ σπίτι, δέν ἐπέτρεψε σέ κανένα νά μπῆ μαζί του, παρὰ εἰς τὸν Πέτρον, τὸν Ιωάννην καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τὸν πατέρα τοῦ κοριτσιοῦ καὶ εἰς τὴν μπτέρα. «Εκλαιγαν δέ ὅλοι καὶ τὴν θρηνολογοῦσαν. Αὐτός δέ εἶπε, «Μήν κλαῖτε· δέν ἐπέθανε ἀλλά κοιμᾶται». Καὶ τὸν εἰρωνεύοντο, διότι ἔξεραν ὅτι εἶχε πεθάνει. Ἄλλ' αὐτός ἀφοῦ ἐβγαλε ὅλους ἔξω, ἔπιασε τὸ χέρι της καὶ ἐφώναξε, «Κορίτσι, σῆκω ἐπάνω». Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμά της, ἐσπιώθηκε ἀμέσως, καὶ ὁ Ἰησοῦς διέταξε νά της δώσουν νά φάγῃ. Οι γονεῖς της ἐξεπλάγησαν, αὐτός δέ τούς παρῆγγειλε νά μή ποῦν σέ κανένα τί συνέβη.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βελῆλη,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γέρ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ πίστη καὶ νεκρούς ἀνασταίνει

Ο Ἰησοῦς Χριστός, μετά τὴν θεραπεία τοῦ παιδιοῦ μέ τὸ δαιμονικό πνεῦμα (Ματθ. 17,14-21), εἶπε στούς Μαθητές Του, οἱ ὁποῖοι δέν πίστεψαν ὅτι μποροῦσαν νά τὸ θεραπεύσουν οἱ ἴδιοι, τὰ ἔξης: « Ἐν ἔχετε πίστη ἔστω καὶ σάν κόκκο σιναπιοῦ... κανένα πράγμα δέν θά εἶναι ἀδύνατο γιά σᾶς». Καὶ ὅπως βλέπουμε στὸ βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀκόμα καὶ νεκρούς ἀνέστησαν.

Ἡ πίστη ποιοπόν τοῦ Ἀρχισυνάγωγου ἦταν ἐκείνη πού προσέπλκυσε τὸν Ἰησοῦν Χριστό, γιατί ἡ πίστη εἶναι ὁ μόνος δρόμος πού ὅδηγει στὸν Ἰησοῦν Χριστό. Ἡ πίστη εἶναι ἐκείνη πού δημιουργεῖ δεσμούς φιλίας μέ τὸν Κύριο. Ἡ πίστη εἶναι ἐκείνη πού μπορεῖ καὶ νεκρούς ἀκόμα νά ἀναστήσει. Μέσα στή θλίψη τῆς

9 Νοεμβρίου 2008: ΚΥΠΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ

‘Ονυσιφόρου μάρτυρος (γ΄-δ΄ αι.), Ματρώντος δούλας, Θεοκτίστης τῆς Λεοβίας († 889),
Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ († 1920).

Τίχος: δ΄ – Έωθινόν: Ι΄ – Απόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 41-56.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 16 Νοεμβρίου, Απόστολου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Απόστολος: Ρωμ. ι΄ 11-ια΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 9-13.

καρδιᾶς του ὁ Ἀρχισυνάγωγος βρίσκει τὸν δρόμο, πού, μέσω τῆς πίστεως,
όδηγει στὸν Ἀνάστασην καὶ στὴ Ζωὴν, δηλ. στὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ο Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων καὶ γιὰ τὴν ζωήν ἔπλασε τὸν
ἀνθρωπο. Μόνος του ὁ ἀνθρωπος ἐπέλεξε τὴν ὄδον πού ὁδηγεῖ στὸν πνευματι-
κὸν του θάνατο. Γι’ αὐτό χρειάσθηκε νά πεθάνει ὁ Υἱός του Θεοῦ, γιὰ νά ἀναστη-
θεῖ ὁ πνευματικά νεκρός ἀνθρωπος. Ωστόσο, ὁ Ἰάιειρος γνώριζε πώς γιὰ τὸν
Θεάνθρωπο «εὔκολον τούς τεθνικότας ἐγεῖραι». Ἐξάλλου, ὁ ἴδιος ὁ Σωτῆρας
τὸν παραμυθεῖ: «Ἐσύ μή φοβάσαι, μόνο πίστευε, καὶ θά σωθεῖς! Καὶ στὸ
πλῆθος πού Τόν περίμενε, ἔλεγε: «μήνι κλαίτε· δέν πέθανε, ἀλλά κοιμᾶται».

Ο Ἰησοῦς Χριστός μέ τά πλόγια Του θέλησε νά διδάξει τὸν πατέρα καὶ τὸ
πλῆθος νά μή φοβοῦνται, γιατί δέν ἦταν θάνατος αὐτός τοῦ κοριτσιοῦ, ἀλλά
ὕπνος. “Οταν εἶναι παρὼν ὁ Θεάνθρωπος, ὁ βιολογικός θάνατος εἶναι μόνον
ὕπνος, ύπογραμμίζει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καὶ συνεχίζει ὁ χρυ-
σορρήμων: Τὴν ψυχή, πού εἶχε βγεῖ ἀπό τὸ κορίτσι, τὴν ἐπανέφερε σάν νά τὸ
ξύπνησε ἀπό τὸν ὕπνο. Ο Ἰάιειρος, ἡ οικογένειά του καὶ πλῆθος κόσμου
«εἶδαν» τὸν θάνατο στὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ τους. Τώρα τὸ χαίρονται ξανά
στὴ ζωή. Ἀλλά καὶ ὅλοι μαζί μπηκαν στὸν δρόμο τῆς Ζωῆς, Τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Χαρά στὸν ἀνθρωπο ἐκεῖνο, ὁ ὄποιος μετά ἀπό μιά «ἐπίσκεψη θανάτου»
στὸ σπίτι του, δέν ἀπειπίζεται καὶ δέν χάνει τὴν πίστη του, ἀλλά πιό ποιή
πιστεύει στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὴν Ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασην τῶν ἀνθρώπων. Ἀμήν.

† A.X.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κάρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (δδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπεριοῦ, στὸν δρόμο περιστασιακὸν θάροοςτατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά δούλει. 2) Κά-
θε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κάρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στὸν δρόμων μέτρο Δῆμο Αττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καὶ δούλει
ἔνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο δρθιδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος», Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

‘Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ δλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οι «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm